

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

mangel, der i den sidste Tid er indtruffet i København og forskellige større Provinsbyer, staar i Forbindelse med Rationaliseringen. De to Ting har ikke noget med hinanden at gøre, hvad der allerede kan ses heraf, at Aalborg, der endnu ikke har gennemført nogen Mælkeordning, er en af de Byer, hvor Mælkemangelen har været særlig mærkbar. De svigtende Mælketilførsler til Byerne skyldes i første Række Aarstiden og den Situation, der i det hele taget foreligger for Landbruget med Hensyn til Muligheden for Opretholdelse af de hidtidige Kobesætninger. Der arbejdes for Tiden af Myndighederne for at overvinde disse Vanskeligheder — der er bl. a. Møde nu i Eftermiddag om denne Sag —, og jeg er overbevist om, at de kun er forbigaaende. Saadanne Vanskeligheder har ogsaa vist sig tidligere, saaledes at det ikke drejer sig om noget nyt Fænomen, selv om det for Tiden vel nok er stærkere udtalt end tidligere.

Til Slut skal jeg om Mælkespørgsmaalet kun sige, at det ikke er med let Hjerte, jeg har set paa Nedlæggelsen af et stort Antal Mejerier og Mælkeudsalg. Efter det Paalæg, der gennem Loven af 5. August 1940 er givet Handelsministeren om den størst mulige Billiggørelse af Mælken, har det imidlertid ikke været muligt at undgaa disse Indgreb, men jeg kan sige, at der er gjort, hvad gøres kan, for at mildne Følgerne for dem, Indgrebene har ramt.

Endelig har jeg en kort Bemærkning at gøre til det ærede Medlem Hr. Bouet, der under sin Omtale af Pensionskasserne efterlyste en Beretning fra Forsikringsraadet om Resultatet af det Tilsyn, der blev institueret ved Pensionskasseloven af 1935. Jeg kan herom oplyse, at Forsikringsraadet i April Maaned har afgivet Beretning om Pensionskassetilsynet omfattende Aarene 1937—39. Ifølge Beretningen drev i alt 255 Pensionskasser Virksomhed her i Landet ved Udgangen af Aaret 1939, hvortil kommer 10 Pensionskasser, der er under Likvidation. Det ærede Medlem Hr. Bouet rejste Spørgsmaal om, hvor mange Funktionærer der var forsikrede i de af Loven omfattede Pensionskasser, og hvor store Kapitaler der er opsamlet i Kasserne. Jeg kan herom oplyse, at der for 1939 foreligger Regnskaber og Indberetninger fra i alt 197 Kasser, og af det indsendte Materiale fremgaar, at Kasserne tilsammen omfatter ca. 27 000 tjenstgørende Medlemmer, hvortil kommer de Medlemmer, der har opnaaet Pension. Disses Antal andrager ca. 6 500.

Den samlede Udgift til Pension har i 1939 udgjort ca. 13 Millioner, og heroverfor staar følgende Indtægter: dels de ordinære Bidrag, dels ekstraordinære Bidrag og endelig Renteindtægt. De ordinære Bidrag udgør ca. 11 Mill. Kr., hvoraf de 4 Millioner er udredet af Medlemmerne og de 7 Millioner af vedkommende Virksomheder. De ekstraordinære Bidrag er indgaaet med ca. 5,6 Millioner, i det væsentlige fra Virksomhederne, og den samlede Renteindtægt androg ca. 16 Mill. Kr. Endelig kan jeg oplyse, at den bogførte Værdi af Pensionskassernes baandlagte Midler ved Udgangen af 1940 androg 272 Millioner.

Jeg har her i al Korthed nævnt de vigtigste af de Oplysninger, som Forsikringsraadets Beretning indeholder, og kan tilføje, at Forsikringsraadet er i Færd med at lægge sidste Haand paa en ny Beretning angaaende Pensionskasserne, omfattende Aaret 1940.

Justitsministeren (E. Thune Jacobsen):

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen stillede mig forskellige Spørgsmaal vedrørende Forhold, der er behandlet i Betænkningen over Statsregnskabet for Finansaaret 1939—40. Det ærede Medlem bad mig for det første udtale mig om Kosterfonden. Jeg kan her henviser til, hvad der er anført i Betænkningen Side 223. Det er her oplyst, at Spørgsmaalet vedrørende Kosterfonden er henvist til et af Justitsministeriet nedsat Udvalg vedrørende Politikasser m. v. Dette Udvalg har endnu ikke afsluttet sit Arbejde, og saa længe Spørgsmaalet er til Behandling i et Udvalg, mener jeg ikke at burde udtale mig nærmere om det.

Det ærede Medlem vilde endvidere have en Udtalelse af mig om Politiets Automobilkørsel og Benzinforbrug. Idet jeg bemærker, at jeg herom har givet Finansudvalget alle ønskede Oplysninger, skal jeg oplyse, at Politiets Tjenestekørsel med Henblik paa Benzinrationeringen siden Krigens Udbrud er søgt begrænset mest muligt. Rigspolitichefen har i Cirkulæreskrivelser til Politimesteren af 22. Juni 1940 og 21. Maj 1941 udsendt Instruktion om, at Jernbane og Ruteautomobil i størst muligt Omfang skal benyttes og Kørselen i øvrigt indskrænkes til det absolut paakrævede. Rigspolitichefen har endvidere henledet Opmærksomheden paa, at Kørslerne bør tilrettelægges saaledes, at der opnaas størst mulige Besparelser. Endelig har Justitsministeriet i Skrivelse af 6. November 1941 alvorligt indskærpet den størst mulige Sparsommelighed ved Benzinforbruget og givet forskellige